

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI – IRENA MRKVIČKOVÁ

V úvodu reportáže zpívá Irena Mrkvičková svoji oblíbenou píseň Mně se líbí Bob

Irena Mrkvičková, rozená Kratošková, se narodila v Pacově. Měla takové normální dětství, ale už od puberty věděla, kde chce jako dospělá žena žít.

„V Praze jsem byla za tu dobu asi třikrát, čtyřikrát se školou, ale Praha prostě mě tak upoutala, že v těch osmnácti jsem do té Prahy v podstatě utekla a našla si tady zaměstnání a od těch osmnácti let jsem v Praze.“

Do Prahy se Irena Mrkvičková přestěhovala v roce 1968 a přidala se ke studentským protestům proti invazi vojsk Varšavské smlouvy do Československa.

„My jako osmnáctiletý jsme taky se zapojovali do takovýho jakoby rádoby odboje, že jsme měnili ukazatele, aby si pletli cesty, že jsme vyvěšovali plakáty a dělali jsme prostě takovouhle jako protistátní činnost.“

Irena Mrkvičková si po neúspěšné přihlášce na vysokou školu v oboru sociologie psychologie našla své první zaměstnání.

„Bylo to v kanceláři a měla jsem jako, bylo to takový... byla to Konstruktiva, tehdá státní podnik a on tam vznikl nový závod, závod 9, který začal stavět sídliště Ďáblice.“

„No a tam jsem se vypracovala, nejdřív jsem dělala tak jako pomocně, kde co bylo v kanceláři potřeba, pak jsem tam začala dělat pokladní, pak sekretářku ředitele, pak už jsem byla i na právním oddělení a různějma profesema a v podstatě jsem tam byla, pak nakonec jsem byla ve vzdělávání dospělých, kde jsem si teda předtím udělala pomaturitní studium na toto vzdělávání dospělých a vlastně jsem tam byla až do revoluce 89.“

Velmi důležitý pro ni byl také osobní život s manželem a dětmi.

“Mezitím jsem se samozřejmě vdala, porodila dvě děti, syna v roce 1975 a dceru v roce 1980.“

Irena Mrkvičková se jako matka nechtěla zúčastňovat žádných demonstrací, protože nechtěla ohrozit svoji rodinu. S pádem komunismu ovšem souhlasila a na první dny svobody vzpomíná moc ráda.

„Tak samozřejmě velký nadšení tam už jsem na ty demonstrace chodila, protože tam byla úžasná atmosféra na tom Václaváku i na tý Letný, to bylo veliký, bouřlivý, Havla jsem sledovala hodně dlouho už předtím, co vlastně vznikla ta Charta.“

Irena Mrkvičková, byla stejně jako celý svět zaskočena tím, co se odehrálo 11. září 2001 v New Yorku a moc dobře si na to vzpomíná.

„No, tak to jsem byla, to si pamatuju taky úplně přesně, já jsem měla furt puštěný rádio v kanceláři a byl to šok no, byl to velkej šok a člověk nevěděl co bude, jestli to se roznese i všude jinde žejo ne jenom v tý Americe, jestli to nebude i v Evropě takovýhle věci, tak byl to šok samozřejmě, každej terorismus je hroznej no.“